

праведнытъ. И като чу одного отъ съдящитъ на трапезата че ублажава тогоъ, който ще са удостои да ъде хлѣбъ въ царството Божіе, каза притчата за оно-гоъ человекъ, който направи голѣма вечеря и съсь слугата си призовава мнозина, какъ сичкитъ, сѣкый съ по една причина, не дойдохъ, и какъ като възне-годува домовладыката, напълни кѣщата си съ сыро-масы, хромы и слѣпы. Като слѣдуваше вървежътъ си къмъ Іерусалимъ, поучава народитъ които го послѣ-довахъ, че достоенъ неговъ ученикъ е само онзи, който са отрече отъ сѣко сношеніе съ роднинитъ си и са рѣши да прѣтърпи за туй сѣко злостраданіе. А за подбужданье да испытва силитъ си, прѣди да приема ученичеството, приказва притчата за человекътъ който прѣдприема да прави кула, като отъ първо прѣсмѣта силата си за разноскитъ, и другата за разумныйа царь, който разсѣжда за силитъ си прѣди да са по-вдигне къмъ прѣдстоящата война. И най послѣ, за да покаже, че който възприема недостойно свѣтлото дѣло на посланіето, става достоенъ за наказаніе отъ Бога, и за прѣзрѣніе отъ человекитъ, прѣдлага притчата за сольта. (Лук. дѣл. 1.).

§. 46. *Иисусъ прѣдставя колко е благоприятно на Бога покаяніето, и колко богатството е причина за мжченъето на безумнитъ.*

Защото книжницитъ и Фарисеитъ ропсахъ, че той съ грѣшници и мытари са събира и ъде заедно съ тѣхъ, прѣдлага притчата за человекътъ, който, като остави деветдесетѣ и деветъ овцы, отиде да търси едната, загубената; и друга, за жената която имала десетъ драхмы, и съсь свѣщъ търси една която загу-